

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4993/2552

บริษัทการ์ตฟอร์ช (ไทยแลนด์) จำกัด (มหาชน) นิติบุคคลอาคารชุดเดอะวอเตอร์พอร์ต พาร์ค คอนโดมิเนียมจำเลย
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 241, ป.พ.พ. มาตรา 344

ย่อ / หลักกฎหมาย

แม้จำเลยจะได้รับความเสียหายจำนวน 900,000 บาท เนื่องจากความบกพร่องของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของโจทก์ซึ่งจำเลยอ้างไปรักษาความปลอดภัยให้แก่อาคารชุดของจำเลย ซึ่งจำเลยได้ทวงถามค่าเสียหายดังกล่าวแล้วแต่โจทก์เพิกเฉย จำเลยก็ไม่มีสิทธิยึดเหนี่ยวค่าจ้างที่จำเลยค้างชำระโจทก์จำนวน 401,761.46 บาท เนื่องจากเงินจำนวนดังกล่าวไม่ใช่ทรัพย์สินของโจทก์ที่จำเลยครอบครองอยู่ตามความใน ป.พ.พ. มาตรา 241 ความเสียหายที่โจทก์ต้องรับผิดชอบต่อจำเลยยังไม่ยุติ จะต้องตกลงกันอีก ซึ่งยังไม่แน่ว่าจะตกลงกันได้หรือไม่ ดังนี้ แม้เป็นสิทธิเรียกร้องตามสัญญาจ้างฉบับเดียวกัน ก็ต้องถือว่าสิทธิเรียกร้องของจำเลยที่มีต่อโจทก์ยังมีข้อต่อสู้อยู่ตาม ป.พ.พ. 344 จำเลยจึงไม่อาจใช้สิทธิขอหักกลบลบหนี้ได้ เมื่อจำเลยไม่มีสิทธิยึดเหนี่ยวและจะขอหักกลบลบหนี้ไม่ได้ดังกล่าวข้างต้น จำเลยจึงโต้แย้งว่ายังไม่ผิดนัดมิได้

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยชำระเงินจำนวน 411,761.89 บาท ดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 15 ต่อปี นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ จำเลยให้การขอให้ยกฟ้อง ศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยชำระเงินจำนวน 401,761.46 บาท พร้อมด้วยดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี จากต้นเงินดังกล่าวนับแต่วันที่ 8 สิงหาคม 2545 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ ให้จำเลยใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์โดยกำหนดค่าทนายความ 5,000 บาท เฉพาะค่าขึ้นศาลให้ใช้แทนตามทุนทรัพย์ที่โจทก์ชนะคดี จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์ให้ตกเป็นพับ จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงที่คู่ความไม่ได้แย้งกันรับฟังเป็นยุติได้ชั้นนี้ว่า จำเลยค้างชำระค่าจ้างโจทก์จำนวน 401,761.46 บาท ตั้งแต่วันที่ 8 สิงหาคม 2545 และมีความเสียหายที่โจทก์ต้องรับผิดชอบต่อจำเลยตามสัญญาจ้างตามรายงานกระบวนการพิจารณา ลงวันที่ 22 พฤศจิกายน 2545 ของศาลชั้นต้น มีปัญหาตามฎีกาของจำเลยข้อแรกว่า จำเลยมีสิทธิยึดเหนี่ยวเงินค่าจ้างโจทก์จำนวน 401,761.46 บาท ไว้ได้หรือไม่ เห็นว่า เงินจำนวนดังกล่าวไม่ใช่ทรัพย์สินของโจทก์ที่จำเลยครอบครองอยู่ตามความในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 241 จำเลยจึงไม่มีสิทธิยึดเหนี่ยวไว้ ฎีกาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น มีปัญหาตามฎีกาของจำเลยต่อไปว่า จำเลยจะใช้สิทธิขอหักกลบลบหนี้ต่อโจทก์ในคดีนี้ได้หรือไม่ เห็นว่า ความปรากฏตามรายงานกระบวนการพิจารณา ลงวันที่ 22 พฤศจิกายน 2545 ของศาลชั้นต้นว่า ความเสียหายที่โจทก์ต้องรับผิดชอบต่อจำเลยยังไม่ยุติ จะต้องตกลงกันอีก ซึ่งยังไม่แน่ว่าจะตกลงกันได้หรือไม่ ดังนี้ แม้เป็นสิทธิเรียกร้องตามสัญญาจ้างฉบับเดียวกัน ก็ต้องถือว่าสิทธิเรียกร้องของจำเลยที่มีต่อโจทก์ยังมีข้อต่อสู้อยู่ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 344 จำเลยจึงไม่อาจใช้สิทธิขอหักกลบลบหนี้ได้ ฎีกาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น ส่วนที่จำเลยฎีกาข้อสุดท้ายว่า จำเลยใช้สิทธิยึดเหนี่ยวเพื่อขอหักกลบลบหนี้ตามกฎหมาย ถือไม่ได้ว่าจำเลยผิดนัดชำระหนี้แก่โจทก์แล้ว จึงเรียกดอกเบี้ยจากจำเลยไม่ได้นั้น เห็นว่า เมื่อจำเลยไม่มีสิทธิยึดเหนี่ยวและจะขอหักกลบลบหนี้ไม่ได้ดังวินิจฉัยข้างต้น จำเลยจึงโต้แย้ง

ว่ายังไม่ผิดนัดมิได้ ศาลอุทธรณ์พิพากษาให้จำเลยชำระดอกเบี้ยนับแต่วันผิดนัดแก่โจทก์ชอบแล้ว
ฎีกาข้อนี้ฟังไม่ขึ้นเช่นกัน พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นฎีกาให้เป็นพับ

องค์คณะ

ไชยยงค์ คงจันทร์ · นพวรรณ อินทร์พรรย์ · ทศนีย์ ธรรมเกณท์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/4993/2552>